

Publicerad 2020-03-23 17:54 av Elisabeth Nilsson

PÅ BAR GÄRNING

Utanför fönstret sitter ekorren, döpt till lilla Kurt, vid sitt kaffefat med hasselnötter. Han sågar sönder nötter i rasande fart. Kalasar tills han blir mätt i magen. Några ligger kvar på fatet.

Mor i Huset råkar titta ut. Ser Lilla Kurt frenetiskt gräva i krukan med nysatta penseér. Där ska han gömma de nötter han inte orkat äta upp. Magra dagar kan ju komma.

Hon rusar ut. Klappar i hårt i händerna och ropar Aja, Baja. Lilla Kurt tittar förvånat upp med sina pepparkornsögon. Försvinner som en oljad blixtn runt husknuten. Snålheten bedrar visheten.

Mor i Huset suckar och fixar i ordning krukan igen. Några blommor gick förlorade vid grävningen. Men det gör inget. Trots att det inte var första gången detta hände.

Man får ha lite överseende med den lilla filuren, som återkommer varje år. Än så länge. Förslag finns på att få skjuta ekorrar. Men det måste väl vara en skröna?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elisabeth Nilsson med Poeter.se id #33406 innehar upphovsrätten